

NAŠÍ MLÁDEŽI

CHYTRAČKA.

L. Grossmannová-Brodská.

"Co to v ruce mám, to ti nepovím, hádej, Boženko." "Kornout s cukrovím!"

"Ba ne! Fikávat' naše matička; mlsná nebud' te, moje srdíčka."

"Je to pro tebe, také pro panny." "Aha, pečené máš tam kaštany!"

"Hleďte, chytračko! Jak 's to poznala?" "Kornout horký byl, ty 's naň foukala..."

JAK MARIE ZÍSKALA PRVNÍ CENU.

Bylo před prázdninami a doba hlavních zkoušek v dívčím ústavu n-ském. Jako obyčejně určeny byly odměny nejplnějším sechovaným ve všech předmětech vyučovacích. Avšak letos oznámil ředitel ústavu, že zvláštní odměnu — krásné zlaté pero, dostane se té žačce, která odevzdá jako písemní svou práci nejlepší malou povídku.

Jedině nejstarší dívky mohly zápasit o cenu tuto, a mezi nimi bylo jich též jen několik, které pokusily se chtěly o dobytí zlatého pera. Ostatní přesvědčeny byly, že svými pracemi zvítězí buď Anna Howardová neb Marie Harrisonová, nejlepší to žačky, jejich písemní úlohy byly vždy krásné a nad jiné vynikající.

Obě dívky vyjádřily se před spolužačkami, že tentokrátě dají si na úlohách svých záležeti a že pustí se statečně v zápas o zlaté pero. Tvrdily, že úlohy jejich budou povídky, jaké dosud žádná žákyně v ústavu n-ském nena-psala.

Již jediný týden byl do dne zkoušky hlavní, a Marie v pozdní hodině noční seděla ještě v svého stolku v malé pokojíku. V ruce držela pero a úsilovně přemáhala unavenost, pilně pracuje a pomalu píše — jednu krásnou myšlenku za druhou, odvíjí je v ladná slova a řeči. Ve své práci posil-ovala ji naděje, že zvítězí a když skoro před půlnocí na čistě lůžko se kladla, byla uspokojena a s klidem uzavírala oči své, neboť práce vlastní se jí líbila a oprav-ovala ji k luhé naději na vítěz-ství a ku získání zlaté odměny.

Ráno vstala oběrstvena a čile strojila se do školy. Sotva byla hotova, když tu vstoupila k ní přítelkyně její a družka nejmilej-ší.

"Jak dlouho pracovala jsi, Marie, na povídce své?" oslovila ji přichozí a pokračovala: "Když jsem sama ubírala se na lůžko, viděla jsem ještě světlo v pokojíku tvém." "Byla jsem pilnou večera a jsem sama sebou spokojena. Doufám." "Ach, jak přála bych ti vítěz-ství, milá Marie, ale pochybuji, naopak myslím, že tentokrátě podlehněš," pronesla vřelým hlasem přichozí Lucie a ze své kabe-ly vyňala sešitek a podávala jej Marii, pravila: "Když jsem k to-bě se ubírala, potkala jsem právě Annu Howardovou, která, jista svým vítězstvím, chlubně nabídlá mi, bych přečla si její povídku. Podala mi ji a odešla, říkaje, a- bych přečla její povídku, ale jako klitě všel se a lpi s du' její, kte-rou zahluje — naplňuje mojí svou..."

Dnes odevzdávají se písemní práce. Za dva dni jest hlavní zkouška, kdy oznámen bude výsle-dek. Anna ztratila svou práci a nezpůsobovala ztrátu tuto. Ni- kdo neviděl Marii, že zvedla ztra- cený sešit za kočárem Anniným. Jestliže Marie zatají nález svůj, zvítězí jistě v zápasu a zlaté pero bude odměnou její. Tim získá cenu!

Avšak, jaké by to bylo jednání, jaký skutek? — Šerý podíl!

Marie se začervenala, zastyděla nad špatnými myšlenkami svými, které hrozily jí opanovat i své- stí. Čistě — n-akoskvrněná svědo- ní svítělo. Vyjasnila zraky své, spokojeně vstoupila do školní světnice a nalezený sešit od- vedala majitelce jeho.

Tato již ustrašena hledala jej úkostlivě. Když Marie jí ode- vedala jej, zapřítěla se a se studem neschlela jí děkovat.

Marie se zamyslíla. Věra poz- zdě v noci unavená odebrala se na lože uspokojená, dnes však rá- zem zničena jest naděje její, mar- ně se namáhala a nyní ztratila již i další ehuť k práci, jakou těšila se, že dnes po školních hodinách ještě jednou přepíše povídku svou, opraví — uhladí a zitra rá- no vo škole odevzdá. Přemítala, zdali nebylo by škoda času, aby navěčer ještě jednou povídku svou přepracovala. Konečně po- zvedla zamýšlenou hlavu svou a pravila:

"Necht' tedy vynikne nadě mne, nejsm závistivou, přeji vyzname- nání zasloužené každé spolužač- ce, tak i Anně Howardové, ačkoli- viv tato nikdy přívětivě ke mně se neměla, nýbrž odmítavě, hrdě a vždy dávala mně cititi mou proti ní chudobu, vychloubajíc se přede mnou bohatstvím rodičů svých. Svou práci na večer přece přepí- ší, uspokojím se, že jsem vykona- la svou povinnost a přičinila se ille nejlepší sil svých."

Lucie souhlasila s ní a obě bra- ly se do ústavu. Po celý den přemáhala Marie postrážnost svou, ale marně — mysl stále vracela se ku povídce její a stále přemítala, jaké opravy by učiniti měla na práci své. Anna Howardová směle se chl- ubila se svým vítězstvím. Každě spolužačce nabízelá práci svou ku přečtení a každou překvapila po- vídkou svou. Všecky přičítali jí vítězství.

Jakmile vrátila se Marie domů, usedla a pozorně a krásně přepsa- la úlohu svou. Zapomněla, že ne- lze jí zvítěziti. Ponořila se v práci svou, pracovala pilně.

Druhý den klidně ubírala se do školy. Úlohy se měly odevzdati, by učitelé je přečetli a do dne hlavních zkoušek posoudili. Slyšela za sebou rachocení koč- áru. Tento jí brzo dohonil a Marie viděla, že to kočár rodičů Anniných a že tato sedí v něm a do školy jede.

Anna kázala zastavit. Nahnu- la se z kočáru a oslovila kolem jdou- cí Marii: "Doufáš tedy ještě, že zvítězíš povídkou svou? Věra prý jsi na ní pracovala — marně jsi se namáhala! Tentokrátě ví- tězství jest mé a tato práce bude první!"

Okázala sešit svůj Marii a po- kynula kočmu, aby dále jel.

Marii bodlo v srdce, zabolelo jí, že Anna jest tak škodolibou vůči ní, že vysmívá se jí ještě, že zřej- mě chce jí potupiti, ačkoliž ona nikdy jí neublížila. Smutné po- hlížela za ujíždějším kočárem.

Avšak co to? Z kočáru vypadl bílý papír a zůstal ležeti na ulici. Kočár u- jíždí dále. Marie došla k papíru onomu a ku svému překvapení seznavá, že to neblahý pro ni se- šit Annin a v něm její výtěčná povídka.

Třesoucí se rukou zvedla sešit- tek a rozčileně v něm listuje. Zno- va přehlíží práci sokyninu. Duše její zmoeňuje se divný pocit — cizí, jenž dosud nesdílel nikdy v ní. Jest temný — a čistá mysl Marrina zachvěla se před ním od- porem. Marně namáhá se zbavi- ti se jej, zapuzuje jej, ale jako klitě všel se a lpi s du' její, kte-rou zahluje — naplňuje mojí svou...

Dnes odevzdávají se písemní práce. Za dva dni jest hlavní zkouška, kdy oznámen bude výsle-dek. Anna ztratila svou práci a nezpůsobovala ztrátu tuto. Ni- kdo neviděl Marii, že zvedla ztra- cený sešit za kočárem Anniným. Jestliže Marie zatají nález svůj, zvítězí jistě v zápasu a zlaté pero bude odměnou její. Tim získá cenu!

Avšak, jaké by to bylo jednání, jaký skutek? — Šerý podíl!

Marie se začervenala, zastyděla nad špatnými myšlenkami svými, které hrozily jí opanovat i své- stí. Čistě — n-akoskvrněná svědo- ní svítělo. Vyjasnila zraky své, spokojeně vstoupila do školní světnice a nalezený sešit od- vedala majitelce jeho.

Tato již ustrašena hledala jej úkostlivě. Když Marie jí ode- vedala jej, zapřítěla se a se studem neschlela jí děkovat.

Den zkoušky se dostavil. V o- krášené síni školní sešlo se velké množství posluchačů, hostů to po- zvaných. Ředitel vystoupil a slavnostně předčítal výsledek ce- loroční píle všech schovaneč. Po- malu přešel ku čtení jmen těch, které se vyznamenaly a nyní od- měnami poděleny budou. První cenu ponechal naposled a za hro- bového ticha oznámil: "Letošního roku za nejlepší písemní práci u- stanovena byla zvláštní cena prv- ní — zlaté pero a toto právem náleží Marii Harrisonové, ježto o- na odevzdala povídku nejlepší. Byla sice odevzdána práce lepší, nežli její, ale tato nebyla původ- ní, nýbrž jen opis z jistého star- ho časopisu. Povídka Marie Har- risonové jest původní práce a to zřadila — výtěčná, jí náleží první cena!"

A tak zvítězila Marie — jediná poctivostí svou!

Schwyer, Nebr., 27. srpna '13. Milý strýčku: — Zase se nalézám v tomto čísle. Zdá se mi, že máme málo dopiso- vatelů a někteří že zapomněli psát. Dívadlo jsme přečrali pět a dvacátého a dosti pěkně nám to šlo. Byli jsme oblečeni jako vesničané. Po divadle pan učitel byl obdařen krásnou kyticí. Mě- li jsme taneční zábavu. Já se u- čím český psát, jak nás pan Šedý učil. Nyní již ukončím svůj do- pis, abych nechal místo pro jiné. A po druhé, až budu psát, tak na- píšu více a k tomu některou z mo- jích pohádek. S pozdravem na Vás, malé čtenářce a čtenářky, jsem Vaše

Karolina Hovorková.

Aninčno blahopřání drahým rodičům.

Swanton, Nebr., 18. srpna 1913. Milý strýčku: — Musím opět se podívat do na- šeho kroužku. Musím Vám taky sdělit, že jsem byla na tom slavn- ém karnevalu, ale mnoho jsem tam neviděla, ale lidu tam bylo dost. Byla jsem taky na taneční zábavě, můj bratr tam taky byl. Musím Vám taky, milé dívky, na- psat blahopřání k svátku matičce a otei. Všem já myslím, že se Vám taky bude líbit. Teď začnu: Předrahý tatínku! Krásný mój se zase vrátil pln slunka, květí- nek, vím, že v něm svůj svátek slaví můj předrahý tatínek. Kéž Ti tolik krásných chviliek a rado- stí vykvétá, co fialek vonných posílá pan Bůh s jara do světa. K přání proshu připojuji, aby 's mne měl vždycky rád, za to Tebe, můj tatíčku, vrouceně prosím na stokrát. — A teď přání matičce: Matičko má milá, k svátku přeji Ti, aby Ti dal pan Bůh zdraví v každé době. Ať se na Tě stále jenom štěstí směje, vše ať se Ti splní, co si srdce přeje. Mne ať má vždy rádo Tvé srdcečko zlaté, za to Tě, matičko, prosím na sto-

krátě. Nu, nevím, jak se Vám to, milí čtenáři, bude líbit. — Přet- nám nechce, tak korny nebudou žádné; však musíme vyčkat času, jako husa klasu. Jen až ono jed- nou začne, tak nebude vědět, kdy zase přestat. Nevím, co ještě bych načmárala. Jen ať už mlá- dež více píše. Strýček si stěžuje, že nemá žádné dopisy. Já vybí- zela jednu spolužačku, aby taky psala, ona povídala, že bude, ale nepíše. Tak už musím přestat psát; ty druhé musí také mít mí- sto na dopisy. Tak na zdar! Zů- stávám Vaše čtenářka a dopiso- vatelka — Anna Stajnerova.

Od našich přátel

LONE TREE, Ia., 17. srpna 1913. — Čtená redakce Pokroku! Se ardečným pozdravem a Vámi sdělují, že jsem se dal též do roz- lušťování Vašich hádanek ve Va- šem časopise dávaných a je mně to velice divné, že jsem chybil ty předělel a že jsem je ani neviděl, ale to jest tak, poněvadž ani ne- mám mnoho času, neb odbírám denník a Váš týdeník a na čte- ní mnoho času nezbyvá po 10 hod. denní práce, tak že mně to oby- čejně zbývá na neděli. Ale proto jsem se líned dal do luštění háda- nek, které Vám zasílám, jestli totiž budou dobře rozluštěny. Též s Vámi sdělují, že jsem luští há- danky i v Čechách a našlo se mně to dosti dobře, tak že si my- slím, že jsem něco uhládil dobře až na tři a to jsou; záměnka, přem- ěnka a darvinka. Na těch jsem uvázl a celý týden o tom přemý- šlel a nic určitěho jsem z toho ne- dostal, a možná, že to není tak těžké; ale kdo to zná a měl dobré školy, ten to může dokázat. Pro- tož to přijímáte ode mne, jak jsem to mohl rozluštit a na přístě se- a radostí do nich zase pustím. — S pozdravem John Šmid.

COBBI, Wash. — Čtená redak- ce! Přijímáte od nás pěkný po- zdrav a vděčností Vám dávám, že jsme ještě na tom světě. Abych vám napsal, jaké tu je počasí; to je teď ucházející, neb máme ve dne pěkné teplo a večer pěkný chládek, ale s jara to bylo tuze špatné. Půl dubna bylo hozky a máj byl také krásný, ale přišel červen a začalo přšet a přšlo es- lých 5 neděl, tak že všechna práce zůstala pozadu a pak to přišlo všechno najednou. A co bylo nejhoršího, že sena vyrostla tuze velká a museli jsme je sekat ko- su, tak že to vzalo hodně práce a peněz; ostatní obilí je všechno brambory a bramborů bude také dost. Brambory jsou 2 dolary za sto liber, vejce 35 centů tuze, másko 35 centů libra, slepice staré 16— 18 centů libra a mladé po 25 cen- tech. Všechno dost platí, tak že

ROYAL Pivo 72 kvartů \$6.75 THE ROYAL BREWING CO. 306-12 West 6th Str., Kansas City, Mo. Boh. D.

může člověk být živ. Lidé sem- jdou jako do kostela a kupují pozemky a nedají na to mnoho, jak jsou drahé; platí \$100—125 za akř a jsou to pařezy a samé křo- vin. Kde je pozemek dobrý, tam stojí až \$300 a ještě více. Já mám 20 akř a dávají nám \$7000 a je- ště to nechci dát. Posílám Vám předplatné na P. Z. 2 dolary 95 centů a pošlete mně to šidlo a až budete mít, kalendář na rok 1914. S úctou Josef Maiwald.

BAITIMORE, MD. — Zpráva ze sjezdu Nár. Jed. Sokolské re- dakce Pokroku Západu. — Pěti- členný výbor jmenován na vypra- vání resoluce na spojení se Dělní- ckého Česko-Amerického Sokola župy Fugner-Tyrš a Jednotou Sokol. Členy byli zvoleni: Joe- Mík, Fr. Filip, Cihláf, Plaček a Granebstein od Sokola Národní Jednoty, dva členové od župy Fugner-Tyrš a jeden člen od Dělnícko-Amerického Sokola. Po 4-hodinovém zasedání výbory se shodly spojiti se v jeden elek- tá. Dále byl podán před sjezd dopis dámského klubu z Milwaukee o- hledně volebního ženského práva. Po dlouhé debatě přikročilo se k hlasování, jehož výsledek byl 290 pro to, aby se o dopisu jednalo a 299 proti Sokolky, jež byly co členkyně sjezdu, vesměs hlasovaly pro jednáni, vyjma dvě z Nebra- sky. Sjezd odporučoval právo pro ženy. Špatně dopady Sokol Vše. Blatný požádal o slovo a vy- světlaval sjezdu práci žen, pracu- jících v Nebrasee při zasedání každé legislatury a senátu, ale naše těleso není žádný senát nebo legislatura, abychom brali podíl v politických kruzích a odporučo- vali volební právo žen na našem sjezdu. Ve středu jsme měli ně- kolik svátečních řečnicků o malých záležitostech a rozproučila se ča- sto řeč, jež neměla žádného vý- znamu, až konečně musel přede- sta sjezdový volati řečnický k po- řádku. Další zprávy zašlu v so- botu. — Na zdar! Václav Blatný.

ANTON YAGER, plumbař v č. 1234 So. 13. St. Nové pumpy do studní a ciste- ren. Za správký všeho druhu ruč- Phone: Res. Douglas 6012, Offi- ce: Douglas 8270. 12.4f

JAN DRÁBEK, Na čepu stále dorstvé dobré pi- v- Schitzovo. Též znamenitá př- rodní vina, koňalky a imp. lík- v- Vyběr nejlepších doutníků + Nad hostincem má zařízený strá- v- ní dům. Čisté pokoje a česká + kuchyň pro hosty a svobodné kra- + jany. 31.4f

V. NUDEHOVI, roh 14. a William ul. Taktéž může pp. cizincům poslou- + žiti čistými pokojí. +

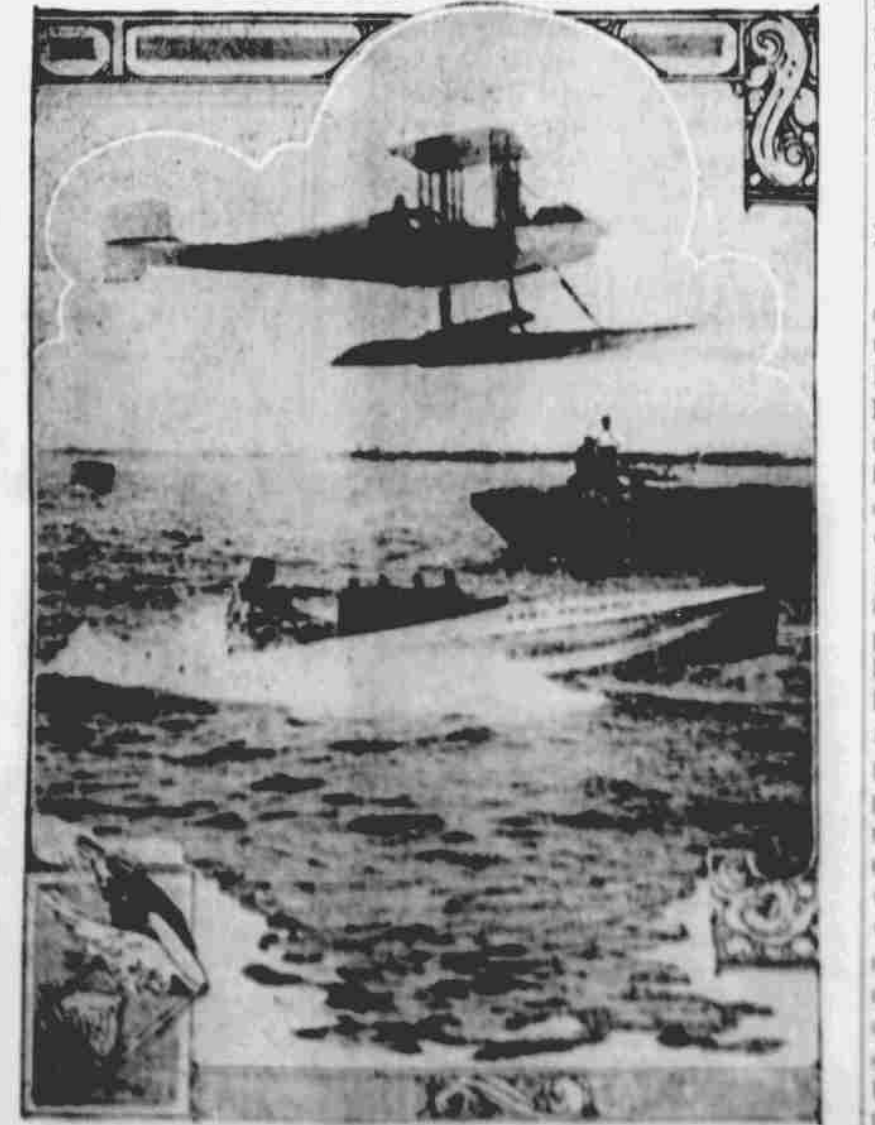
Kdykoliv jete ve městě, zajdte navštívit ADAMA SLOUPA elegantní hostinec v č. 324 - 13. a Harny ul., Omaha

Sloup a Mirácký HOSTINEC v č. 1268 So. 14. St. Omaha

Pavel Kavulák, český expresák

Při svých objednávkách po- dotkněte lakavě, že jte četli onu oznamku v našem listě.

PRVNÍ ZÁVODY MEZI MOTOROVÝM ČLUNEM A HYDRO- AEROPLANEM V AMERICE.

Zvláštní závody, jediného druhu v Americe, konaly se mezi Glen Martinovým hydroaeroplánem a pověstným motorovým člunem Baby Bellanca v Chicago. Obyčejně aeroplán jde mnohem rychleji nežli nejrýchlejší motorový člun, ale hydroaeroplány jsou posahují, takže v závodech byly téměř na úrovni.